

Çeviri: TÜLİN CANSUNAR

3. BASKI

ROALD DAHL

SENİN
GİBİ BİRİ

♥ can
modern

ROALD DAHL
SENİN GİBİ
BİRİ

Roald Dahl bir casus, savaş pilotu, okolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucitti. Bunların yanı sıra, *Charlie'nin okolata Fabrikası*, *Matilda*, *Koca Sevimli Dev* ve daha pek çok harikulade kitabın yazarıydı. Dahl, dünyanın bir numaralı hikye anlatıcısı unvanını hl koruyor.

Roald Dahl, *Bay ve Bayan Kıl* adlı kitabında Öyle der:
“İyi düşünceleri olan bir insan asla çirkin olamaz. Düşünceleriniz iyiyse, yüzünüzden güneş ışım gibi fıŐkırır bu düşünceler ve her zaman çok hoş grnrsnz.”

Biz, iyi Őeyler yapmanın gücüne inanıyoruz. Bu nedenle, Dahl'ın kitaplarından elde edilen tüm gelirin %10'u* Roald Dahl yardım kurumlarına baēıřlanıyor. Vakıf Őu alanlarda destek saēlıyor: Çocukların bakımından sorumlu uzman hemşirelere yardım, ihtiyaı olan ailelere baēıř ve eēitime destek programları. Bu önemli yardım çalışmalarımızı sürdürmemize katkıda bulunduēunuz için teēekkr ederiz.

Daha fazla bilgi için roalddahl.com'u ziyaret edebilirsiniz.

Roald Dahl Yardım Vakfı, 1119330 numarasıyla tescillenmiş, Birleřik Krallık'a baēlı bir yardım kurumudur.

*Baēıřlanan teliflerden komisyon düřülmüřtür.

Can Modern

Senin Gibi Biri, Roald Dahl

İngilizce aslından çeviren: Tülin Cansunar

Someone Like You

© 1948, 1949, 1950, 1952, 1953, Roald Dahl Nominee Ltd.

© 1998, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 1998

3. basım: Aralık 2020, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Emrah Serdan

Editör: Seçkin Selvi

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Atahan Sıralar, Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-3854-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750738548

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

ROALD DAHL
SENİN GİBİ
BİRİ

ÖYKÜ

İngilizce aslından çeviren

Tülin Cansunar

♥can

Roald Dahl'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Oswald Amcam, 1991

Öptüm Seni, 1997

Şeker Henry'nin İnanılmaz Öyküsü, 2018

Çocuk kitapları:

Charlie'nin Çikolata Fabrikası, 1989

Charlie'nin Büyük Cam Asansörü,
1991

Dev Şeftali, 1998

Bay ve Bayan Kıl, 2007

Büyülü Parmak, 2007

Cadılar, 2007

Dünya Şampiyonu Danny, 2007

George'un Harika İlacı, 2007

Kaplumbağa, 2007

Yaman Tilki, 2007

Zürafa, Peli ve Ben, 2007

Matilda, 2007

Koca Sevimli Dev, 2008

Küçük Adam Büyürken, 2011

Tek Başına, 2011

İrikıym Timsah, 2014

Benek Tozu ve Diğer Müthiş Sırlar,
2016

ROALD DAHL, 1916'da Galler'de Norveçli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Eğitimini İngiltere'de tamamladıktan sonra Afrika'da Shell firması için çalışmaya başladı. İkinci Dünya Savaşı'nda RAF savaş uçaklarında pilotluk yaparken, başından aldığı ağır bir darbe sonucu ordudan ayrıldı ve ABD'ye gitti. Burada İngiltere için diplomatlık ve istihbaratçılık yaptı. 1942'de yazdığı ilk öyküsü "A Piece of Cake"te de (Çocuk Oyuncağı), 1943'te yayımlanan ilk çocuk kitabı *The Gremlins'de de (Cinler)* pilotluk günlerini yazdı. Özellikle *Charlie'nin Çikolata Fabrikası* ve *Matilda* gibi çocuk kitaplarıyla tanınan Dahl'ın yetişkinler için iki romanı (*Sometime Never: A Fable for Superman* [Hiçbir Zamanlar: Süpermen İçin Bir Masal], *Oswald Amcam*) ve altmıştan fazla öyküsü bulunuyor. Dahl, *Senin Gibi Biri* adlı öykü kitabıyla "Pansiyoncu Kadın" ve "Deri" adlı öyküleriyle üç defa Edgar Allan Poe Ödülü'ne layık görüldü. 1990'da Oxford'da kan kanserinden öldü.

TÜLİN CANSUNAR, TED Koleji'ni bitirdikten sonra DTCF Arkeoloji ve Pedagoji bölümlerinden mezun oldu. Fakülte eğitimi sırasında tiyatro kürsüsüne devam etti. Tiyatro ve müziğe duyduğu tutku onu Timur Selçuk'tan ders almaya yöneltti. Uzun bir süre profesyonel müzisyen olarak çalıştı. 1980'den bu yana çeviri yapıyor.

İçindekiler

Tat.....	11
Kurbanlık Kuzu	29
Güneyli Adam.....	41
Asker.....	55
Güvercinim Sultanım.....	67
Ganyot.....	85
Dörtnal Foxley	99
Deri	117
Zehir	137
Dilek.....	151
Boyun	157
Ses Makinesi	179
<i>Nunc Dimittis</i>	195
Otomatik Dev Grameritör	223
Claud'un Köpeği	247

TAT

O akşam Mike Schofield'in Londra'daki evine, akşam yemeğine altı kişi çağrılıydık: Mike'la karısı ve kızı, karımla ben ve Richard Pratt adlı bir adam.

Richard Pratt ünlü bir tat ustasıydı. Epikürler diye bilinen küçük bir topluluğun başkanıydı, her ay da yemek ve içki üstüne üyelere özel bir kitapçık çıkarırdı. Az bulunan şaraplarla mükellef yemeklerin sunulduğu davetler düzenlerdi. Damak hassasiyetini bozar korkusuyla sigara içmezdi, bir şarabı tartışırken de ondan canlı bir varlıkmişçasına söz etmek gibi garip, biraz da gülünç bir huyu vardı.

“Akli başında bir şarap,” derdi, “azıcık çekingen ve kaçmaya hazır, ama oldukça akıllı.” Ya da, “Şen bir şarap, iyilikçi ve neşeli – belki birazcık açık saçık, ama iyi huylu olduğu su götürmez.”

Daha önce Richard Pratt de oradayken Mike'a iki kez daha akşam yemeğine gitmiştim; her seferinde de Mike'la karısı ünlü tat ustasına özel bir yemek ikram etmek için ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Bu seferkinin de onlardan aşağı kalmayacağı açıktı. Yemek salonuna girdiğimiz anda sofranın bir ziyafet için hazırlanmış olduğunu gördüm. Yüksek şamdanlar, sarı güller, parlayan gümüşlerin kalitesi, herkese üç şarap kadehi, bunların üs-

tüne bir de kızaran etin mutfaktan gelen hafif kokusu ağzımı sulandırmaya yetmişti.

Otururken Richard Pratt'ın önceki iki gelişinde de Mike'ın üretim tarihini ve bağıny söylemesi için meydan okuyarak *claret*¹ üstüne onunla küçük bir bahis oyunu oynadığını anımsadım. Pratt, önemli yıllardan birinin olduğunu anlamanın zor olmadığını söyleyerek yanıtlamıştı. Mike da bilemeyeceği konusunda şarabın bir kasası üstüne bahse girmişti. Pratt kabul etmiş, ikisinde de kazanmıştı. Bu gece de Mike, kendi şarabının ayırt edilebilecek kadar iyi olduğunu kanıtlamak uğruna bahsi kaybetmeye can attığı için küçük oyunun yeniden oynanacağından emindim; Pratt ise kendi açısından bilgisini sergilemekten baskı altında tuttuğu müthiş bir haz alıyor gibiydi.

Yemek, tereyağında çıtır çıtır kızartılmış bir tabak yavru ringa balığıyla başladı, yanında Moselle vardı. Mike ayağa kalktı, şarapları kendi koydu, sonra yine oturduğunda Richard Pratt'i kolladığını fark ettim. Şişeyi önüme bıraktığı için etiketini okuyabiliyordum. "Geierslay Ohligsberg 1945" yazıyordu. Eğilip Geierslay'ın Moselle'in küçük bir köyü olduğunu Almanya dışında hemen hiç kimsenin bilmediğini fısıldadı. İçtiğimiz bu şarabın olağandışı bir şey olduğunu, bağ çok az ürün verdiğinden bir yabancıнын bu şarabı elde etmesinin hemen hemen olanaksız olduğunu söyledi. Birkaç düzine almak için geçen yaz Geierslay'e kendi gitmiş, oradakiler de sonunda almasına izin vermişlerdi.

"Şu anda bu ülkede başka birinde olduğundan kuşkuluyum," dedi. Yine Richard Pratt'e bir göz attığını gördüm. Sesini yükseltti, "Moselle'in en harika yanı da kla-

1. Bordeaux şarabının bir türü. (Ed.N.)

retten önce ikram etmek için ideal şarap olmasıdır. Pek çoğu onun yerine Ren şarabı verir ama, bu daha iyisini bilmedikleri içindir. Ren şarabı lezzetli bir *claret*'i öldürür, bunu biliyor muydunuz? *Claret*'ten önce Ren vermek barbarlıktır, ama bir Moselle –ah!– bir Moselle tam tamına doğru seçimdir.”

Mike Schofield sevimli, orta yaşlı bir adamdı, ama bir borsa tellahıydı. Daha doğrusunu söylemek gerekirse borsa simsarıydı ve öbür meslektaşları gibi bu kadar az yetenekle bu kadar çok para kazanmaktan tedirgin oluyor, hatta utanıyor gibiydi. Yüreğinde, bahis defteri tutan adamdan başka bir şey olmadığını –tatlı dilli, son derece saygılı, gizliden gizliye vicdansız bir defter tutucusu– biliyor, arkadaşlarının da bunu bildiğini biliyordu. Bu nedenle de bir kültür adamı olmanın yollarını arıyor, edebî ve estetik bir tat geliştirmeye, resim, müzik, kitap falan toplamaya bakıyordu. Ren şarabıyla Moselle konusunda küçük vaazı da bunun, aradığı bu kültürün bir parçasıydı.

“Hoş bir küçük şarap, ne dersiniz?” dedi. Hâlâ Richard Pratt'i gözlüyordu. Ağzını ringa balığıyla doldurmak için başını her eğişte ona çabucak, kaçamak bir bakış attığını görebiliyordum. Pratt'in ilk yudumu içtikten sonra bardağın üstünden hoşnut, şaşkın, hatta belki de biraz hayran bir gülümsemeyle bakacağı, derken bir tartışma olacağı, Mike'ın da ona Geierslay köyünden söz edeceği ânı beklediğini neredeyse *hissedebiliyordum*.

Ne var ki Richard Pratt şarabını tatmadı. Mike'ın on sekiz yaşındaki kızı Louise'le konuşmaya kaptırmıştı kendini. Ona doğru yarım dönmüş, gülümsüyor, toparlayabildiğim kadarıyla Paris lokantalarının birindeki bir şefle ilgili bir öykü anlatıyordu. Konuşurken kıza doğru gitgide daha çok eğiliyordu, üstüne çullanacakmış gibi açgözlü bir hali vardı, zavallı kızcağz da olabildiğince kendini uzak tutuyor, nazik ve umutsuzca başını sallıyor, Pratt'in yüzüne değil de ceketinin üst düğmesine bakıyordu.

Balığımızı bitirdik, hizmetçi gelip tabakları aldı. Pratt'e geldiğinde yemeğine daha dokunmamış olduğunu görüp duraladı, Pratt de onu fark etti. Elini sallayarak onu uzaklaştırdı, konuşmasını kesti, hızla yemeğe başladı, çatalıyla saplaya dürte kahverengimsi çıtır çıtır balıkları çabucak ağzına dolduruyordu. Bitirdiğinde elini bardağına uzattı, iki kısa yudumda şarabı boğazından aşağı boşalttı ve konuşmasını tamamlamak için hemen Louise Schofield'e döndü.

Mike hepsini gördü. Orada hiç kıvıldamadan oturduğunun, kendini tutarak konuşmaya baktığının farkındaydım. Yuvarlak neşeli yüzü belli belirsiz gevşemiş ve sarkmıştı, ama kendi olmayı sürdürüyor, sakın oturuyor, hiçbir şey söylemiyordu.

Az sonra hizmetçi ikinci yemekle geldi. Kızarmış, kocaman bir dana rostosuydu. Sofraya Mike'ın önüne koydu, o da ayağa kalkıp incecik dilimler keserek hizmetçinin servis yapması için tabaklara koymaya başladı. Kendi dahil herkese dağıttığında bıçağı bırakıp ellerine dayanarak masanın ucundan öne doğru eğildi.

"Şimdi," dedi. Hepimize hitap ediyor, ama Richard Pratt'e bakıyordu.

"Şimdi sıra *claret*'e geldi. Bana izin verirseniz gidip hazırlayayım."

"Gidip hazırlayacak mısın Mike?" dedim. "Nerede peki?"

"Çalışma odamda, mantarı çıkmış, soluk alıyor."

"Neden çalışma odanda?"

"Odanın sıcaklık derecesi nedeniyle elbette. Yirmi dört saattir orada."

"Ama neden çalışma odası?"

"Evdeki en iyi yer. Son geldiğinde Richard karar vermemeye yardım etmişti."

Adı geçince Pratt çevresine bakındı.

Mike, "Öyle değil mi?" dedi.

Pratt ciddi ciddi başını sallayarak, "Evet," dedi, "doğru."

"Çalışma odamda yeşil dosya dolabının üstünde. Seçtiğimiz yer orası. Tam olması gereken sıcaklıktaki bir odada cereyansız bir yer. Şimdi hazırlamam için izniniz istiyorum."

Oyun oynanacak başka bir şarabın düşüncesi neşesini yerine getirmişti, çabucak kapıdan çıktı, bir dakika içinde daha ağır ve dikkatli yürüyerek döndü, iki eliyle içinde koyu renk bir şişenin olduğu bir şarap sepeti tutuyordu. Etiketini görünmüyordu, alt tarafta kalmıştı.

Masaya yaklaşırken, "Şimdi!" diye bağırды. "Buna ne dersin Richard? Bunu asla bilemeyeceksin!"

Richard Pratt yavaşça dönüp Mike'a baktı, sonra gözleri aşağı, küçük hasır sepetinde yuvalanmış şişeye indi ve kaşlarını kaldırdı, aynı anda ıslak bir altdudak çıktı ortaya; bir anda buyurucu, çirkin biri oluvermişti.

Mike, "Asla bilemezsin. Yüz yılda bile," dedi.

Richard Pratt lütfedercesine sordu. "*Claret* mi?"

"Elbette."

"Öyleyse bağların en küçüklerinden birindendir."

"Belki öyle Richard, belki de değil."

"Ama iyi bir yıl. En iyilerinden biri mi?"

"Evet, onu garanti ediyorum."

"Öyleyse çok zor olmamalı."

Richard Pratt sözcükleri ağır ağır söylüyor, son derece sıkılmış görünüyordu. Bunun dışında, bana sorarsanız ağır konuşuşunda ve can sıkıntısında garip bir yan vardı: Onu izlerken gözlerinin arasında gördüğüm kötü bir şeyin gölgesi ve dikkat kesilmesi azıcık rahatımı kaçırdı.

Mike, "Bu oldukça zor. Bahse girmen için seni zorlamayacağım," dedi.

"Gerçekten isterim, hem neden olmasın?"

Yine kaşların hafifçe kavislenişi ve o soğuk, dikkatli bakış.

“Çünkü zor.”

“Bu sözün benim için pek de övgü sayılmaz, biliyorsun.”

Mike, “Sevgili dostum, istediğin buysa seninle zevkle bahse girebilirim,” dedi.

“Adını koymak çok zor olmamalı.”

“Yani bahse girmek istiyor musun?”

“Can atıyorum,” dedi Richard Pratt.

“Pekâlâ öyleyse. Her zamanki gibi. Şaraptan bir kasa.”

“Bileceğimi sanmıyorsun değil mi?”

“Aslında bilgine olan saygım bir yana, sanmıyorum.”

Mike kibarlığı elden bırakmamak için kendini zorluyordu, oysa Richard tüm bu işlemleri küçümsediğini gizlemek zahmetine bile girmiyordu. Yine de bir sonraki sorusunun konuyla epey ilgilendiğini göstermesi garipti.

“Bahsi artırmak ister misin?”

“Hayır Richard, bir kasa çok bile.”

“Elli kasaya ne dersin?”

“Bu saçma olur.”

Mike masanın başında, o gülünç hasır sepet içindeki şişeyi dikkatle tutmuş, iskemlesinin arkasında hiç kıvılcıdamadan duruyordu. Burun deliklerinin çevresinde hafif bir beyazlık belirmişti, ağzı sımsıkı kapalıydı.

Pratt iskemlesinde tembelce arkaya yaslanıp yayılmış, ona bakıyordu, kaşları kalkmış, gözleri yarı kapanmıştı, dudaklarının ucunda küçük, belli belirsiz bir gülümseme vardı. Yine adamın yüzünde çok rahatsız edici bir şey gördüm ya da gördüğümü sandım; gözlerinin arasında o dikkat, gözlerinin içindeyse, tam ortasında, gözbebeğinde küçük, sinsi bir kurnazlık gizliydi.

“Öyleyse bahsi genişletmek istemiyorsun?”

Mike, “Bana sorarsan ihtiyar, vız gelir. İstedığın şey için bahse tutuşurum.”

Üç kadınla ben sessizce oturmuş iki erkeği izliyorduk. Mike'ın karısının canı sikkındı, ağzı sert bir ifadeye bürünmüştü, her an karışabileceğini hissediyordum. Kızarmış dana etimiz tabaklarımızda duruyor, hafifçe dumanı tütüyordu.

“Demek, istediğim herhangi bir şey üzerine bahse tutuşacaksın?”

“Söyledim ya. Canının istediği herhangi bir şey üzerine bahse tutuşurum. Sen yeter ki iste.”

“On bin pound olsa bile mi?”

“Elbette, öyle istiyorsan...”

Mike'ın kendine güveni şimdi biraz daha artmıştı. Pratt'in söyleyeceği her tutarı ödeyebileceğini biliyordu.

Pratt yine sordu. “Bahsin adını koyabileceğimi söylüyorsun değil mi?”

“Evet öyle söyledim.”

Bir sessizlik oldu, Pratt yavaşça masanın çevresindekilere göz gezdirdi, önce bana, sonra üç kadına teker teker baktı. Öneriye tanık olduğumuzu anımsatır gibiydi.

Mrs. Schofield, “Mike!” dedi, “Mike neden bu saçmalığı bırakıp da yemeğimizi yemiyoruz? Soğuyor.”

Pratt sakın bir sesle, “Ama bu saçmalık değil ki... Küçük bir bahse tutuşuyoruz,” dedi.

Arkada elinde bir tabak sebzeyle hizmetçinin durduğunu, gelip gelmemeye karar veremediğini gördüm.

Pratt, “Pekâlâ öyleyse,” dedi. Sana bahis için ne istediğimi söyleyeceğim.”

Mike sabırsızca, “Söyle öyleyse,” dedi. “Ne olduğu umurumda bile değil, buyur.”

Pratt başını salladı, yine dudaklarının ucunda küçük bir gülümseme dolaştı, sonunda ağır ağır Mike'tan gözünü ayırmadan konuştu.

“Kızınla evlenmek üstüne bahse tutuşmak istiyorum.”

Louise Schofield yerinden sıçradı.

“Hey! Hayır! Hiç de komik değil. Bana bak baba, bu hiç de eğlenceli değil.”

“Hayır canım,” dedi annesi, “yalnızca şakalaşıyorlar.”

“Ben şaka yapmıyorum,” dedi Richard Pratt.

Mike, “Gülünç bir şey bu,” dedi. Yeniden iç dengesi-
ni yitirmişti.

“Ne istersem bahse tutuşacağını söylemiştin.”

“Para demek istemiştin.”

“Ama para *demedin*.”

“Kastettiğim oydu.”

“Eh öyleyse söylememene yazık olmuş, ama yine de önerini geri çekmek istiyorsan bence sakıncası yok.”

“Önerimi geri çekme sorunu değil ihtiyar. Zaten bahis kurallarına aykırı bir durum, çünkü benzeriyle denk-
leştiremezsin. Kaybedersen karşılığında verebileceğin bir kızın yok, olsaydı da onunla evlenmek istemezdim.”

“Buna sevindim canım,” dedi karısı.

Pratt, “İsteddiğini koyarım ortaya, evim örneğin. Evi-
me ne dersin?” dedi.

“Hangisi?” diye sordu Mike, şakalaşıyordu.

“Kırdaki.”

“Neden ötekini de katmıyorsun?”

“Pekâlâ. Nasıl istersen. İki evim.”

Bu noktada Mike’ın duraladığını gördüm. Öne doğ-
ru bir adım attı ve sepetiyle şişeyi yavaşça masanın üstü-
ne koydu. Tuzluğu biraz yana çekti, sonra biberliği oy-
nattı, sonra da bıçağını alıp bir süre dalgın dalgın incele-
di, yine yerine koydu. Duraladığını kızı da görmüştü.

“Baba lütfen! *Saçmalama!* Sözcüklerle *anlatılama-
yacak kadar* saçma. Böyle bir bahis konusu olmayı red-
dediyorum.”

Annesi, “Çok haklısın canım,” dedi. Mike bunu he-
men kes ve oturup yemeğini ye.”

Mike ona hiç aldırmadı. Kızına baktı, gülümsedi,

Sıra dışının krallığına hoş geldiniz!

Casus, savaş pilotu, çikolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucit: Roald Dahl, yazdığı kitaplar kadar renkli bir yazar. *Charlie'nin Çikolata Fabrikası* ve diğer çocuk kitaplarıyla tanınan Dahl'ın yetişkinlere anlattığı hikâyeler de bir o kadar sihirli.

Roald Dahl, bu kez sürpriz ve gerilim dolu öyküleriyle yetişkinlerin aklına ve yüreğine sesleniyor. Kocasından intikam alan kadın eve gelen polislere ne ikram eder; sol elinizin serçeparmagina gerçekten ihtiyacınız var mı; sarap bilginizi nasıl geliştirip bahse girersiniz; bahçeden kopardığınız çiçek çığlık mı atar ağlar mı – bu soruların cevaplarını bu kitapta bulacaksınız.

Roald Dahl'ın alışılmadık dışındaki öyküleri, intikamlar, umutsuz arayışlar, acı anılar, tiksindirici fantezilerle garip ve beklenmeyen olayları dile getirerek tüylerinizi ürpertmeyi başarıyor.

ROALD DAHL

www.rolaldahl.com

Bu kitabı satın alarak bir çocuğa daha yardım etmiş olursunuz. Dahl'ın hikâyelerinden elde edilen gelirin %10'u Roald Dahl yardım kurumlarına bağlanıyor. Daha fazla bilgi için kitabın içersindeki sayfaları inceleyebilirsiniz.

 can

www.canaygynlari.com twitter.com/canaygynlari facebook.com/canaygynlari

ISBN: 978-975-07-3854-8

9 789750 738548